

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113229401
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113229401.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik mesta Prešov, a. s., so sídlom Bardejovská 7, Ľubotice, zastúpeného JUDr. Ernestom Vokálom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 6 proti žalovanej: E. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. Y., P. XX, toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou H. F., súdnou tajomníčkou Okresného súdu J., o zaplatenie 66 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 19. 01. 2015, č. k. 9C/138/2014-52 jednohlasne takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobcovi sa priznáva náhrada trov prvostupňového konania vo výške 64,72 Eur a žalovaná je povinná ju zaplatiť JUDr. Ernestovi Vokálovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 66 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie poštovného vo výške 3,20 Eur zamietol a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcu v iných trovách konania vo výške 16,50 Eur v prospech právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ernesta Vokála do 3 dní od vyhlásenia tohto rozsudku.

V dôvodoch rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na to, že bolo preukázané, že žalovaná cestovala v dňoch 17. 07. 2012 a 11. 08. 2012 bez platného cestovného lístka. V zmysle zákona č. 514/2009 Z. z., v ust. § Prepravného poriadku MHD v Prešove a tarify MHD v Prešove vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť sankciu za porušenie tarifných a prepravných podmienok vo výške 33 Eur za každý prípad porušenia.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd prvého stupňa postupom podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 150 ods. 2 O. s. p.. Úspešnému žalobcovi priznal trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 Eur. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/21/2009, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013. V týchto konaniach dospeli sudy k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi v konaní vznikol bolo zaplatenie súdneho poplatku a náhradu trov konania spojených so zastupovaním advokátom súd žalobcovi nepriznal, keďže nešlo o náklady účelne vynaložené. Išlo o vec typovo jednoduchú po skutkovej a právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádzalo vzorovou žalobou, v ktorej sa iba menili identifikačné údaje žalovanej strany, dátumy a výmer z cestovného lístka, číslo dokladu o prepravnej kontrole a výška dlhu. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti a ide o typovo jednu z najjednoduchších vecí. Za neprimerané sa považujú akékoľvek trovy právneho zastúpenia v spore, v ktorom žalovaný nárok žalobcu relevantne nepopiera, a teda

žalobcom tvrdený skutkový stav je zjavne nesporný. Súd prvého stupňa tiež poukázal na viaceré nálezy Ústavného súdu SR súvisiace s prejednanou problematikou. Dodal, že jemu z úradnej činnosti známe, že žalobca disponuje zamestnancami s právnickým vzdelaním a týmto disponuje aj jeho zriaďovateľ Mesto Prešov, aj s prihliadnutím na predmet konania možno uzavrieť, že zastúpenie advokátom v prejednáwanej veci nebolo z hľadiska trov konania účelné.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti rozsudok zmeniť tak, aby mu boli priznané trovy právneho zastúpenia v rozsahu uplatnenom v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalobca má za to, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania nesprávne vec právne posúdil. Právo účastníka konania zvoliť si právneho zástupcu je jeho ústavným právom uvedeným v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, a preto trovy právneho zastúpenia ako celku nemožno označiť za neúčelné. Účelnosť trov sa dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc sa odvodzuje z čl. 42 ods. 2 Ústavy SR a znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, a to aj v jednoduchej skutkovo a právne menej zložitej veci byť zastúpený advokátom. Akceptácia odôvodnenia rozhodnutia o neúčelnosti trov konania - trov právneho zastúpenia by v tomto prípade v konečnom dôsledku znamenala, že účastník konania, ktorý zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo sám má právnické vzdelanie musí znášať trovy právneho zastúpenia sám. Takýto výklad je podľa názoru dovolacieho súdu (7Cdo/93/2012) nielen v rozpore s ust. § 25 ods. 1 O. s. p., ale aj v rozpore s ústavným princípom rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania. Poukázal tiež na dôvodovú správu zákona č. 384/2008 Z. z. k ust. § 150 ods. 2 O. s. p. s účinnosťou od 15. 10. 2008. Súdny poplatok vo výške 16,50 Eur je príjmom štátu, žalobca ho musel zaplatiť za návrh a v tomto smere ide o obligatórne trovy konania. Uvádza, že ešte pred podaním návrhu zaslal žalovanej faktúru, ktorá do dnešného dňa uhradená nebola. Ak by zo strany žalovanej nedošlo k porušeniu Prepravného poriadku a necestovala by bez platného cestovného lístka, nevznikli by ani trovy, ktoré sú zákonné, neprevyšujúcej niekoľkonásobne žalovanú sumu.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania v zmysle zásad ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý by vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O. s. p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O. s. p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 Eur, od tohto okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 137 O. s. p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávaného úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Predmet konania, pokiaľ ide o vec samú, nepresahuje 1 000 Eur, ide teda o drobný spor, pri ktorom v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania prichádza do úvahy aj aplikácia citovaného ust. § 150 ods. 2 O. s. p..

Vychádzajúc z obsahu dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. týkajúceho sa ust. § 150 O. s. p. je potrebné konštatovať, že táto zákonná úprava vychádza z Nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11. 07. 2007 o tom, aby sa pristupovalo k zníženiu trov, ktoré sú v drobných sporoch neprímerané voči uplatňovanej pohľadávke. V dôvodovej správe sa poukazuje na to, že v týchto konaniach niekedy trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom ich množstvo zaujímavé. Uvádzaný text dôvodovej správy nasvedčuje tomu, že ust. § 150 ods. 2 O. s. p. sa vzťahuje na trovy právneho zastúpenia a hotové výdavky s tým súvisiace. Účelom takejto zákonnej úpravy teda bolo eliminovať trovy právneho zastúpenia pri hromadne uplatňovaných pohľadávkach, a toto ustanovenie núti veriteľa splnomocneného zástupcu k hospodárnosti.

Pri úvahách o tom, či sú trovy konania neprímerané a či je tu možnosť použitia ods. 2 § 150 O. s. p. je potrebné prihliadať aj na charakter uplatňovanej pohľadávky, na okolnosti ktoré žalobcu viedli k uplatneniu práva na súde, na postoj účastníka a tiež okolnosti poskytovania právnej pomoci.

Je zrejmé, že jedným z hlavných predmetov činnosti žalobcu je pravidelná verejná cestná hromadná doprava osôb, ktorú vykonáva žalobca za odplatu. Možno prisvedčiť žalobcovi, že žalovaná mohla predísť vzniku ďalších trov po tom, čo ju žalobca vyzval na zaplatenie pohľadávky mimosúdne. Keď však pohľadávka žalobcu nebola uhradená, trovy konania súvisiace so zaplatením súdneho poplatku súd prvého stupňa správne považoval za účelne vynaložené trovy konania.

Nemožno však bez ďalšieho akceptovať, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi v konaní vznikol je zaplatený súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania. Aj keď ide o vec typovo jednoduchú po skutkovej a právnej stránke a tieto nároky žalobca uplatňuje vzorovým návrhom, keď pracnosť jednotlivých úkonov je znížená, je potrebné zdôrazniť to, že aj príprava takéhoto návrhu si vyžaduje primeranú časovú náročnosť. Advokát je povinný venovať sa kontrole správnosti a úplnosti podania určitý čas.

Predmetom konania bol drobný spor vyvolaný opakovaným porušením povinnosti žalovanej cestovať v dopravnom prostriedku žalobcu s platným cestovným lístkom. Vzhľadom k spomínanej zásade primeranosti priznávanej náhrady trov konania úspešnému účastníkovi k výške prisudzovanej pohľadávky, s odkazom na ust. § 150 ods. 2 O. s. p. je odvolací súd toho názoru, že za primerané trovy možno považovať maximálne trovy do výšky uplatnenej a súdom prvého stupňa priznanej sumy, čo v danom prípade predstavuje 66 Eur. Žalobca v priebehu konania uplatnil a vyčíslil trovy konania tak, že tieto pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a z odmeny právneho zástupcu za poskytnutú právnu pomoc za dva úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žalobného návrhu v hodnote po 16,60 Eur spolu 33,20 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). K tejto sume sa pripočítava aj tzv. režijný paušál (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) v sume 7,21 Eur a 7,81 Eur, čím celková výška odmeny právneho zástupcu žalobcu dosahuje sumu 48,22 Eur. Po pripočítaní súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur trovy konania u žalobcu pozostávajú zo sumy 64,72 Eur.

Odvolací súd preto v zmysle uvádzaných záverov rozsudok vo výroku o trovách konania zmenil podľa ust. § 220 O. s. p. a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania v spomínanej výške 64,72 Eur.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Žalobca náhradu trov odvolacieho konania nežiadal priznať a žalovaná vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.